

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

iliorum

sumere ret dolus in dolo non deberet comprehendi sub statuto maxi
 ca si quis rei alia si
 us si rei alia si
 scitata, de rest. in
 ui cu aliter, si ad
 sumus in iis, qd
 possunt, in dubio
 is deliquit esse
 mitur uoluisse delin
 acit rex. no. in. c. cu
 us, iuncto c. quante
 clerici, & in illi
 ipso iure excoicatio
 4. Sed si sumus in dubio
 in indutum habitu
 in dubio non presu
 At nos sumus in dubio
 ere ad delictu, & ad
 nere, & simpliciter
 to modo, & de aliis
 emere, & de alio
 ur, ergo in dubio
 ius emerit uirtuol
 areret illud fuisse
 olo malo, & fallac
 sciuisse illud uirtu
 ista confirmantur
 ex uerbis edicti
 hibitua, omne con
 it. nec probatur
 us in iis, que sunt
 sentur pmissa, nisi
 in l. si quaramus, si
 terminis in c. cu
 toria si edictu de
 iuncun; no prohibet
 rgo in casu nostro
 lum. Lactantiu em
 leri emisse rem
 o suadentur praesum
 r, cotrauenietes post
 it legitime, & ius
 tu loqui conditio
 absoluti, quaz cond
 iuxta l. a. restituo
 Bar. in l. i. ff. eo. si
 uniri, pro forma
 coditiones debet
 are di, & l. memis
 it Bal. in auth. ma
 ff. tut. fun. potest.
 aliter ponitur, illud
 antia solenni, & ex
 deo debet ad ungu
 uipollens adimple
 rores, de iure. Sed
 ille, q per duos
 s fuit, arg. text. in
 . i. & §. si. 2. q. 1. & c.
 q. quaz dicit, q con
 sciunt, & ita expre
 notab. Quinimo
 etur uere, & proprie
) tex. in d. c. ac si
 a illum tex. ad hoc
 rinc. in 2. notabili
 tuti, in quo fieret
 eria penali, quia no
 misser contra se ip
 ur uere, & proprie

8 A dolo qualibet etiam leuis causa excusat.
 9 Procurator non censetur habere in mandatis id, per quod domi-
 nus in penam caderet.

E P I T O M E.

POENA petentis plus debito non committitur, neque incurritur ex petitione generali facta cum relatione ad instrumenta, & libros, ex quibus certa quantitas debita appareat, & nisi dolus adsit, etiam si iudex ad dictam procuratoris sententiam summam debito maiorem continentem protulerit.

CONSILIVM CLXXXVIII.

TRA copiose, & eleganter deducta per alium clarissimum aduocatum, qui ingenue fatendo falcem radici imposuit, dico do. Franciscu in penam statuti de poena petentis, vel exigentis debitum, de quo confert satisfactio, uel liberatio, non incidisse, qm dato, sed no concessio, statutum illud uendicare sibi locum non solum in eo, qui totum creditu solutu, & satisfactu, ac per absolutionem extinctu peteret, uel exigeret, ut sonant uerba statuti, sed etiam in eo, qui plus simpliciter peteret, uel exigeret, & cosequenter qui partem crediti sui solutam, & per absolutionem extinctam peteret iuxta, §. 1. Infit. quib. mod. tol. obl. tñ uniuicuiq; recte intuenti in casu occurrenti no est uerum dicere, q do. Franciscus plus debito petierit, sed solū id, qd sibi de iure debebatur, & solutu non erat, quia ad cognoscendu, an poena plus debito petentis comissa fuerit, inspicenda est petitio, ut in c. unic. extra de peti. & §. si quis agens Infit. de act. Et si in libello certa maior quantitas specificè expressa fuerit, tunc dñ plus petitiu, ut quia deberentur decem, & expressè petita fuissent viginti, ueluti declarat summus Pōtifex in d. c. unico, & §. plus Infit. de act. & gl. ubiq; At in libello do. Francisci nulla certa quantitas fuit expressa, sed generaliter, & simplr eius noie productū fuit instrumentū dotale vnā cū libris rationū suarū non specificando certā summā, ergo dici non pōt, ipsum incurrisse penam ex eo, q plus re, uel quantitate petierit. ¶ Secundo negari nō pōt, quin libellus do. Francisci fuerit generalis, & in se dubius, ex quo non fuit in eo expressa certa quantitas, quāuis posset certificari habita relatione ad instrumenta producta, & libros exhibitos; ¶ generalitas aut, & ambiguitas postea ex deductis in processu declaratur, & certificatur Bart. in l. si quis intētiōe ambigua, ff. de iud. & doc. in c. in p̄sēntia extra de prob. Sed ad iustificandū, & declarandū ambiguitatē, & generalitatē libelli, ac petitionis fuerunt producta instrumentū dotale, libri rationū, & alia, ex quibus colligitur, in quanta summa do. Franciscus ultra summā, & quantitatē solutā creditor remanserit, ergo petitio facta habita relatione ad deducta dicitur certa, & certam summā debitā continere, & non plus, q esset debitū, qm id dñ certū, quod habita relatione ad aliud pōt certificari, iuribus uulgarib. Suadet hoc, confiderando, q in petitione do. Francisci habita fuit relatio ad instrumentū, & ad libros ipsius, ergo pinde hñ, ac si oia in dictis instrumentis, & libris contenta fuissent in ipsa petitione posita, & descripta, q instrumentū, & libri, ad q relatio habita fuit, cēsentur esse pars ipsius petitionis ad no. in auth. si quis in aliquo, C. de eden. & in l. pen. C. de senten. q sine cer. quanti. Bal. in l. i. in prin. C. de fid. instr. Inn. & Abb. in c. 1. extra de proba. & Bar. in l. edita, C. de eden. ubi si in libello generali agens se ad instrumentū remittat, uel de instrumento mentionē faciat limitatiuē, dēt

S V M M A R I U M.

Penas plus debito petentis ut sit comissa, quid attendatur, & requiratur, & nu. 6.
 Ambiguitas certificatur ex deductis in processu.
 Petitionis pars esse censetur instrumenta, & alia, ad qua in petitione habetur relatio, & perinde est, ac si omnia in illis contenta essent in petitione posita, & descripta.
 Instrumentum, ad quod agens se remittit, uel de quo mentionem limitatiuē facit, debet cum libello, uel statim post edi.
 Remissio excludens delictum semper in dubio est sumenda, & in dubio non presumitur, nisi probetur.

